3. Foderblandingers indhold af kornprodukter i forordningerne nr. 661/72 og nr. 1121/72's forstand skal bestemmes ud fra hver enkelt bestanddel i foderblandingen, som i sig selv giver ret til restitution, og som er fremkommet ved en fremstillingsteknisk veldefineret be- eller forarbejdningsmåde af korn.

I sag 145/81

anågende en anmodning, som Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag

HAUPTZOLLAMT HAMBURG-JONAS

mod

LUDWIG WÜNSCHE & CO.,

at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Kommissionens forordninger (EØF) nr. 661/72 af 29. marts 1972 og nr. 1121/72 af 29. maj 1972 om fastsættelse af eksportrestitution for kornfoderblandinger,

har

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af afdelingsformanden O. Due, dommerne A. Chloros og F. Grévisse,

generaladvokat: P. VerLøren van Themaat
justitssekretær: J. A. Pompe, assisterende justitssekretær

afsagt følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder og retsforhandlingernes forløb samt de indlæg, der er indgivet i henhold til artikel 20 i statutten for EØF-Domstolen, kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

Den 27. april og 7. juni 1972, dvs. inden Det forenede Kongeriges tiltrædelse af Fællesskabet, eksporterede Ludwig Wünsche & Co. (herefter benævnt Wünsche) til denne stat to partier foderblandinger, hvis indhold blev angivet som følger:

»— 66 % bygmel, andet,
— 20 % skaller af byg, formalet,
— 12 % kartoffelstivelse,
— 1 % blandede, mineralske stoffer og
— 1 % melasse.«

På tidspunktet for sagens omstændigheder var disse to udførsler omfattet af forordningerne (EØF) nr. 661/72 og nr. 1121/72, på grundlag af hvilke Wünsche begærede eksportrestitution.

Efter at Hauptzollamt senere havde konstateret, at »bygmel, andet« bestod af en blanding af formalet byg og såkaldt slibemel, krævede Hauptzollamt tilbagebetaling af 89 175,33 DM af det samlede restitutionsbeløb på 102 895,49 DM, som Hauptzollamt oprindelig havde udbetalt Wünsche. Hauptzollamt havde nemlig konstateret, at »bygmel, andet« bestod af en blanding af 22,7 % formalet byg og af 77,3 % slibemel fra første og anden afskalningsproces ved fremstilling af byggryn. Efter Hauptzollamt's opfattelse kunne »slibemelet« som et biprodukt ved fremstillingen af byggryn ikke betragtes som et kornprodukt i de pågældende forordningers forstand. Hauptzollamt afviste derfor at anse blandingen af formalet byg og slibemel som et ensartet produkt.

Wünsche anlagde herefter sag ved Finanzgericht Hamburg, som tiltrådte, at »slibemelet«, der fremkom ved første og anden afskalningsproces, ved anvendelsen af de pågældende forordninger skulle anses som et kornprodukt med samme status som formalet byg. Denne afgørelse indbragte Hauptzollamt for Bundesfinanzhof som revisionsanke.

Da sagen vedrørte spørgsmål om fortolkningen af fællesskabsforordninger, udsatte Bundesfinanzhof sagen og anmodede ved kendelse af 12. maj 1981, registreret på Domstolens justitskontor den 9. juni 1981, Domstolen om at besvare følgende præjudicielle spørgsmål:

1. Skal der ved bestemmelsen af foderblandingers indhold af kornvarer i den i Kommissionens forordninger (EØF) nr. 661/72 og 1121/72 anvendte betydning også tages hensyn til et produkt, der er opstået ved slibning og afskalning af korn, men ikke ved formaling?

2. Skal foderblandingers indhold af kornvarer i den i ovennævnte forordning anvendte betydning bestemmes efter foderblandingens samlede indhold af de bestanddele, som fremkommer ved be- eller forarbejdning af korn?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Kan en forblanding, som består af malet byg og såkaldt slibemel, anses som kornvare i den i de nævnte forordninger anvendte betydning?

4. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende og spørgsmål 3 benægtende: Skal det slibemel, som opstår ved de enkelte slibe- eller afskalningsprocesser ved fremstilling af byggryn, medregnes hver for sig ved bestemmelsen af, om foderblandingen indeholder de kornprodukter, som er angivet i nævnte forordninger?

Da ingen medlemsstat eller institution, som er part i sagen, har forlangt, at sagen pådømmes af samtlige dommere, har Domstolen ved kendelse af 25. november 1981 henvist sagen til anden afdeling i medfør af procesreglementets artikel 95, stk. 1 og 2.

I medfør af artikel 20 i protokollen vedrørende statutten for Domstolen er der indgivet skriftlige indlæg af Wünsche ved advokaterne Modest m.fl. og af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Jörn Sack og Thomas Van Rijn, bistået af revisor Rolf Streckmann.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (anden afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Skriftlige indlæg indgivet i medfør af artikel 20 i statutten for Domstolen

1. *Wünsche* har foretaget en detaljeret gennemgang af sagens faktiske omstændigheder og har fremhævet, at såvel praksis som sagkundskab støtter den af selskabet hævdede opfattelse, hvorefter den omhandlede forblanding »bygmel, andet« i sig selv udgjorde et under pos. 11.02 henhørende produkt, da det havde et indhold af stivelse på over 45 vægtprocent og et askeindhold på under 3 %.

Wünsche har desuden anført, at Kommissionen med ordlyden af de på udførselstidspunktet gældende to forordninger nr. 661/72 og nr. 1121/72 har udelukket de restprodukter, som fremkommer ved behandlingen af korn hørende under pos. 23.02 i den fælles toldtarif, fra at være restitutionsberettigede bestanddele i foderblandinger, selv om disse produkter også var anført i bilag A til Rådets forordning nr. 120/68 og således i princippet gav ret til restitutioner.

Kernen i sagens første spørgsmål er ifølge Wünsche, om kornets be- eller forarbejdningsmåde er afgørende for tariferingen af de produkter, som fremkommer ved be- eller forarbejdningen. Efter selskabets opfattelse fremgår det af Domstolens faste praksis, at fremstillingsmetoder ingen betydning har for en vares afgiftssats og tarifering. Selskabet har i den forbindelse navnlig anført, at Domstolen i sag 80/72 (Sml. 1973, s. 635) henviste til en note til bilaget til forordning nr. 1052/68, hvori anføres følgende:

»Henførsel til denne position (11.01 og 11.02) er betinget af, at den pågældende vare har et stivelsesindhold på over 45 % og et askeindhold ... for produkter på basis af byg på 3 % og derunder ...«.

Domstolens konklusion var efter Wünsche's opfattelse baseret på de pågældende produkters indhold af henholdsvis stivelse og aske. Efter Wünsche's opfattelse fører »Forklarende bemærkninger til TSR-Nomenklaturen« til samme resultat.

Desuden skal der lægges vægt på, *at* bygmel i almindelighed fremstilles ved sigtning af affaldet fra fremstillingen af byggryn, *at* dette er produkter fra afskalningsmøllerier, og ikke fra formalingsmøllerier, og *at* fremstillingen af bygmel ved afskalning følgelig er sædvanlig og normal. Dette udelukker endvidere, at bygmel eller en forblanding, der indeholder slibemel af byg, kan henføres under toldposition 23.02, hvis stivelsesindholdet er over 45 % og askeindholdet under 3 %.

Det andet spørgsmål drejer sig ifølge Wünsche om, hvorvidt hver korn-bestanddel i det omhandlede foder skal bedømmes hver for sig, separat fra forblandingen »bygmel, andet«. Wünsche har hertil anført, at eksportøren ved angivelsen af foderblandingens sammensætning kun kan angive de produkter, som fandtes på fremstillingstidspunktet, og som medgik ved fremstillingen, samt at de forskellige produkter, som er anvendt hertil, skal angives »efter toldpositioner« (jf. artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1913/69). Wünsche har derfor foreslået følgende besvarelse af andet spørgsmål:

»Indholdet af kornprodukter i foderblandinger i den i forordningerne nr. 661/72 og nr. 1121/72 omhandlede forstand skal ikke bestemmes ud fra den samlede mængde af de bestanddele, der indgår i foderblandingen, fremstillet ved be- eller forarbejdning af korn, men efter de enkelte deri indeholdte produkter efter toldpositionerne, som fandtes på fremstillingstidspunkter, og som blev tilført ved fremstillingen og anvendt i den samlede foderblanding.«

På grundlag af disse bemærkninger har Wünsche endvidere taget stilling til det tredje spørgsmål, idet selskabet har gjort gældende, at et kornprodukt i de nævnte forordningers forstand også kan være en forblanding af formalet byg og slibemel af byg, hvis nævnte forblanding allerede fandtes på tidspunktet for fremstillingen af foderstofblandingen og på dette tidspunkt henhørte under pos. 11.01 eller 11.02, og derpå rent faktisk er blevet anvendt til fremstillingen af foderstofblandingen. Også blandede produkter kan udgøre kornprodukter, såfremt deres stivelsesindhold overstiger 45 vægtprocent og deres askeindhold er under 3 %. Endvidere har Wünsche anført, at selskabet ikke var forpligtet til særskilt toldangivelse for hver toldposition (artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 1913/69) af forblandingens enkelte bestanddele.

Subsidiært har Wünsche — ud fra de samme synspunkter — som svar på det fjerde spørgsmål anført, at forudsat slibemelet blev iblandet inden fremstillingen af foderblandingen, skal blandingen tariferes efter sit indhold af stivelse og aske, og kravet på restitution fastsættes ud fra denne blanding.

Bundesfinanzhof lægger i sin forelæggelseskendelse til grund, at forordningerne nr. 661/72 og nr. 1121/72, hvorefter kun produkter under kapitel 10 og pos. 11.01 og pos. 11.02 kan anses som kornfoderblandinger, der giver ret til restitution, er i overensstemmelse med forordning nr. 968/68, navnlig dennes artikel 7, stk. 1.

Wünsche mener modsat denne opfattelse, at de enkelte bestanddele i foderblandinger indtager en fortrinsstilling, såfremt de principielt selvstændigt giver ret til restitution, og rent faktisk er blevet anvendt ved fremstillingen af foderblandinger. Wünsche har videre anført, at Kommissionen ikke havde kompetence til, i strid med den udtrykkelige ordlyd af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 968/68, at begrænse denne fortrinsstilling og afskære de i pos. 23.02 og bilag A til forordning nr. 120/68 nævnte restprodukter fra bearbejdning af korn fra restitution.

Kommissionen havde i hvert fald ikke ret til at begrænse rækkevidden af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 968/68 udelukkende via betragtningerne til forordningerne (EØF) nr. 1913/69, 661/72, og 1121/72, og den havde heller ikke hjemmel til at indsnævre begrebet kornprodukter, der giver ret til restitution, blot via en fodnote til forordningerne (EØF) nr. 661/72 og 1121/72.

Sammenfattende mener Wünsche, at produkter, som hører under pos. 23.02, og som rent faktisk er blevet anvendt til fremstilling af foderblandinger, må anerkendes som en kornbestanddel, der giver ret til den restitution, der gælder for produkter henhørende under pos. 23.02. Endelig har Wünsche anført, at fodnoten til bilaget til forordningerne nr. 661/72 og 1121/72 er ugyldig i det omfang, den udelukker restitution.

2. *Kommissionen* har vedrørende det første spørgsmål anført, at det afgørende kriterium kun kan være produktets objektive beskaffenhed og egenskaber, men ikke produktions- eller fremstillingsmåden. Ifølge forordningerne nr. 661/72 og 1121/72 afhænger eksportrestitutionen af blandingernes indhold af kornprodukter under kapitel 10 og pos. 11.01 og pos. 11.02 i den fælles toldtarif. Restprodukter efter sigtning, formaling eller anden behandling af korn, hvortil slibemel som sådant hører, kan henføres under pos. 23.02 i den fælles toldtarif og kan følgelig udelukkes fra restitution.

Et restprodukt fra bearbejdning af korn, såsom slibemel, kan være af variabel kvalitet, som først og fremmest afhænger af dets stivelsesindhold. For at undgå konkurrenceforvridning med hensyn til mel har Kommissionen fastsat regler, hvorefter tariferingen af et kornprodukt i form af mel eller et restprodukt ikke længere afhænger af, hvorledes produktet fremstilles, men udelukkende af dets indhold af stivelse og aske. Bestemmelse 2.A til kapitel 11 i den fælles toldtarif, der ikke er ændret siden eksporten i 1972, foreskriver nemlig, at henførsel af et kornprodukt til pos. 11.01 eller 11.02 afhænger af, om produktet har et indhold af stivelse på over 45 % og et askeindhold på eller under 3 %. Bestemmelsen lægger således udelukkende vægt på produktets beskaffenhed, og ikke på dets opståen eller fremstilling.

Det afgørende er herefter efter Kommissionens opfattelse, om bestemmelserne i den fælles toldtarif kan anvendes til henførsel af varer angivet i forordningerne om restitutioner, og om bestemmelse 2.A. til kapitel 11 kun kan anvendes på mel af korn, eller om den ligeledes kan anvendes på andre produkter, som ikke er opstået ved formaling, men ved slibning eller afskalning. Kommissionen mener, at det forhold, at restitutionsforordningerne ikke indeholder særlige fortolkningsregler vedrørende positionerne i den

fælles toldtarif, men alene gentager disse, medfører, at reglerne om fortolkningen af den fælles toldtarif ligeledes skal anvendes ved fortolkningen af restitutionsforordningerne. Endvidere anfører Kommissionen, at Rådets grundforordning nr. 120/67 bestemmer (artikel 18), at der ved tariferingen af de af forordningen omfattede produkter gælder de almindelige regler for fortolkningen af den fælles toldtarif og de særlige regler for dennes anvendelse.

På grundlag af bestemmelserne 2.A. og 2.B. i den fælles toldtarif kan man slutte, at kun produkter fremkommet ved formaling af korn kan betragtes som »mølleriprodukter« i den fælles toldtarifs forstand.

Kommissionen mener endvidere, at det af betegnelsen »kornprodukter« som indeholdt i forordningerne nr. 1913/69, 661/72 og 1121/72 samt af angivelserne vedrørende deres tarifering kan sluttes, at begrebet kornprodukter i den i forordningerne anvendte betydning bl.a. omfatter ethvert produkt, som henhører under pos. 11.01 eller 11.02 i medfør af bestemmelse 2.A., uanset om det fremkommer ved formaling eller ved afskalning eller slibning.

Kommissionen har dernæst foreslået en samlet besvarelse af de øvrige tre spørgsmål, der er forelagt Domstolen. En almindelig gennemgang af systemet og formålet med eksportrestitutioner viser, at det er absolut nødvendigt, at eksportøren angiver hver enkelt bestanddel i en kornfoderblanding med nøjagtig angivelse af procentdel og henvisning til den pågældende toldposition. Denne løsning, som i øvrigt er fastsat i artikel 2 i forordning nr. 1913/69, skal forhindre svig og misbrug og lette kontrollen, og udelukker desuden risikoen for at medtage produkter, som ikke giver ret til restitution. De samme synspunkter gælder for »forblandinger«. Hvis eksportøren kunne foretage samlet angivelse af produkter, der er fremkommet ved be- eller forarbejdning af korn, kunne han opnå, at der også blev taget hensyn til produkter, som ikke gav ret til restitution.

Artikel 2 i den nævnte forordning bør følgelig fortolkes således, at der ved begrebet »nøjagtig angivelse af procentsatsen af de enkelte deri indeholdte produktarter efter toldpositioner« skal forstås resultatet af enhver form for be- eller forarbejdning af korn. For endvidere at undgå risikoen for svig bør stivelsesindholdet hidrørende fra hver afskalningsproces angives særskilt. Kun denne fortolkning kan efter Kommissionens opfattelse opfylde artiklens formål i de tilfælde, hvor et produkt ikke tariferes efter sin fremstillingsmetode, men ud fra et bestemt indhold af visse stoffer.

Sammenfattende har Kommissionen foreslået at besvare de forelagte spørgsmål således:

1. Ved bestemmelsen af indholdet af kornprodukter i den i Kommissionens forordninger (EØF) nr. 661/72 og 1121/72 anvendte betydning, skal der også tages hensyn til produkter, som opstår ved slibning eller afskalning af korn. Begrebet kornprodukter i de to

nævnte forordningers forstand skal defineres i overensstemmelse med reglerne i den fælles toldtarif, som forordningerne henviser til.

2. En kornfoderblandings indhold af kornprodukter i den betydning, begrebet er anvendt i de forordninger, der er nævnt i den under 1 angivne besvarelse, skal i overensstemmelse med artikel 2 i Kommissionens forordning nr. 1913/69 bestemmes på grundlag af hver enkelt af de i foderblandingen indeholdte bestanddele, som er opstået ved en produktionsteknisk set særskilt be- eller forarbejdning af korn.

III — Mundtlig forhandling

I retsmødet den 28. januar 1982 har Wünsche ved advokat Landry fra advokatfirmaet Modest m.fl. og Kommissionen for De europæiske Fællesskaber ved Jörn Sack og Thomas Van Rijn, Kommissionens juridiske tjeneste, bistået af revisor Rolf Streckmann, afgivet mundtlige indlæg.

Generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 11. marts 1982.

Præmisser

1 Ved kendelse af 12. maj 1981, indgået til Domstolen den 9. juni 1981, har Bundesfinanzhof i medfør af EØF-traktatens artikel 177 forelagt fire præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af Kommissionens forordninger nr. 661/72 af 29. marts 1972 og nr. 1121/72 af 29. maj 1972 om fastsættelse af eksportrestitution for kornfoderblandinger (JO L 79, s. 35, og JO L 126, s. 33).

2 Inden Det forenede Kongeriges indtræden i Fællesskabet eksporterede Wünsche til kongeriget to partier foderblandinger, der ifølge toldangivelsen indeholdt 66 % »bygmel, andet«, 20 % »skaller af byg, formalet«, samt visse andre stoffer. Melet indeholdt 22,7 % formalet byg og 77,3 % såkaldt »slibemel«. Efter at Hauptzollamt Hamburg-Jonas senere havde konstateret, at »bygmel, andet« omfattede en blanding, krævede toldmyndigheden 89 175,33 DM af de 102 895,49 DM, som Wünsche havde fået udbetalt i restitutioner, tilbagebetalt. Hauptzollamt begrundede dette med, at det ikke kunne medregne »slibemelet«, da dette var et biprodukt ved fremstillingen af byggryn, og som sådant ikke kunne anses som et kornprodukt i de pågældende restitutionsforordningers forstand. Hauptzollamt afviste endvidere at anse blandingen »bygmel, andet« som et samlet produkt.

3 Finanzgericht Hamburg gav Wünsche medhold i, at »slibemel« fra første og anden afskalningsproces måtte anses som et enkelt produkt og ligesom formalet byg måtte anses som et kornprodukt. Hauptzollamt indbragte denne afgørelse for Bundesfinanzhof ved revisionsanke.

4 Bundesfinanzhof har derpå forelagt Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

1. »Skal der ved bestemmelsen af foderblandingers indhold af kornvarer i den i Kommissionens forordninger (EØF) nr. 661/72 og 1121/72 anvendte betydning også tages hensyn til et produkt, der er opstået ved slibning og afskalning af korn, men ikke ved formaling?

2. Skal foderblandingers indhold af kornvarer i den i ovennævnte forordning anvendte betydning bestemmes efter foderblandingens samlede indhold af de bestanddele, som fremkommer ved be- eller forarbejdning af korn?

3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende: Kan en forblanding, som består af malet byg og såkaldt slibemel, anses som kornvare i den i de nævnte forordninger anvendte betydning?

4. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende og spørgsmål 3 benægtende: Skal det slibemel, som opstår ved de enkelte slibe- eller afskalningsprocesser ved fremstilling af byggryn, medregnes hver for sig ved bestemmelsen af, om foderblandingen indeholder de kornprodukter, som er angivet i nævnte forordninger?«

5 Wünsche har gjort gældende, at den anvendte be- eller forarbejdningsmåde ingen indflydelse har på produktets tarifering, hvilket i øvrigt må anses for fastslået i Domstolens praksis. Ifølge firmaet er det afgørende ved tariferingen varens indhold af kornprodukter, og restitutionskravet skal afgøres ud fra dette indhold.

6 Kommissionens har i sine indlæg gjort gældende, at alene produktets karakter og objektive egenskaber er afgørende, ikke dets fremstillingsmåde, hvorfor man i denne sag ved kornprodukter i forordningerne nr. 661/72 og nr. 1121/72's forstand ikke alene skal forstå sådanne produkter, som er fremkommet ved formaling, men også sådanne, som er fremkommet ved slib-

ning eller afskalning. Ved besvarelsen af spørgsmålene 2-4 er det Kommissionens opfattelse, af foderblandingernes indhold af kornprodukter skal bestemmes ud fra hver enkelt bestanddel, der er fremkommet ved en fremstillingsteknisk veldefineret be- eller forarbejdningsmåde af korn.

Det første spørgsmål

7 Det første spørgsmål går i det væsentlige ud på, om der ved afgørelsen af, hvorvidt et produkt skal anses som et »kornprodukt« i kommissionsforordningerne nr. 661/72 og 1121/72's forstand, skal lægges vægt på fremstillingsmåden.

8 Det anføres i fjerde betragtning til de to forordninger, at »... eksportrestitutionen for kornfoderblandinger skal fastsættes udelukkende under hensyn til de produkter, der sædvanligvis anvendes ved fremstilling af foderblandinger ...«. I artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning nr. 968/68 om regler for kornfoderblandinger (EFT 1968 I, s. 236) bestemmes det, at »ved fastsættelse af eksportrestitutionen tages der kun hensyn til bestemte produkter, der indgår i fremstillingen af foderblandinger, og for hvilke en eksportrestitution kan fastsættes«.

9 Det fremgår af note 2 til bilaget til forordningerne nr. 661/72 og nr. 1121/72, at der ved kornprodukt skal forstås de produkter, som henhører under kapitel 10 og pos. 11.01 og 11.02 i den fælles toldtarif.

10 Det udtales i de forklarende bemærkningers punkt 2.A. til kapitel 11 i den fælles toldtarif, at »mølleriprodukter af ... kornsorter ... henhører under nærværende kapitel, såfremt de — beregnet på grundlag af tørsubstansen — har: a) et stivelsesindhold (bestemt ved Ewers modificerede polarimetriske metode), der overstiger ...« 45 %, og »b) et askeindhold (efter fradrag for eventuelle tilsatte mineralske stoffer), der ikke overstiger ...« 3 %. I samme forklarende bemærkning anføres, at i andre tilfælde tariferes de nævnte varer i pos. 23.02 i den fælles toldtarif.

11 Det følger heraf, at der ikke skal tages hensyn til den anvendte fremstillingsmåde ved tariferingen af de omhandlede varer. Disse skal følgelig tariferes direkte under den særlige position, hvis kriterier de opfylder.

12 Det bemærkes herved, at ifølge retspraksis er det afgørende kriterium ved toldtarifering af varer normalt disses karakteristika og objektive egenskaber som beskrevet i den enkelte position i den fælles toldtarif og de supplerende bestemmelser til dennes afsnit og kapitler.

13 Det første spørgsmål må derfor besvares med, at der ved bestemmelsen af forderblandingers indhold af kornprodukter i Kommissionens forordninger nr. 661/72 og nr. 1121/72's forstand alene skal tages hensyn til de i den fælles toldtarif indeholdte kvalitative kriterier, og ikke til fremstillingsmåder.

De øvrige spørgsmål

14 Bundesfinanzhof's øvrige spørgsmål, der her skal behandles under et, går i det væsentlige ud på, om man ved fastsættelsen af restitutioner skal betragte en foderblanding som en samlet vare, eller om man skal tage hensyn til hver enkelt bestanddel, som indgår i blandingen, og i sidstnævnte fald om man skal tage hensyn til produkter, der er fremkommet ved forskellige behandlingsmåder, separat.

15 I den ovenfor citerede artikel 7 i forordning nr. 968/68 udtales det, at »ved fastsættelse af eksportrestitutionen tages der kun hensyn til bestemte produkter, der indgår i fremstillingen af foderblandinger, og for hvilke en eksportrestitution kan fastsættes«.

16 Heraf følger, at ved beregningen af de eksportrestitutioner, der skal ydes ved udførsel af foderblandinger, skal vægten ikke lægges på de samlede bestanddele, men på de enkelte, individuelle bestanddele, som selvstændigt giver ret til restitutioner, hvor der er tale om heterogene blandinger.

17 Kommissionens forordning nr. 1913/69 af 29. september 1969 om ydelse og forudfastsættelse af eksportrestitution for kornfoderblandinger (EFT 1969 II, s. 396) fastslår ligeledes i anden betragtning, at der kun tages hensyn til »de varer, hvoraf den mængde, der er indeholdt i foderblandingen, og disses egenskaber, virkeligt er repræsentative ... med undtagelse af andre varer, hvis iblanding i denne art af foderstof er mindre væsentlig eller ubetydelig«.

18 Ud fra samme synspunkt udtales det endvidere i sidstnævnte forordnings artikel 2, at »eksportøren afgiver erklæring til de kompetente organer om kornfoderblandingens fuldstændige sammensætning med nøjagtig angivelse af procentsatsen af de enkelte deri indeholdte produktarter efter toldpositioner«. Denne bestemmelse forudsætter, at eksportørens erklæring nævner alle de forskellige bestanddele i den pågældende vare med nøjagtig angivelse af hver bestanddels nøjagtige andel samt den pågældende bestanddels toldposition.

19 De omtalte bestemmelser må samlet fortolkes således, at det slibemel, som fremkommer ved de slibe- eller afskalningsprocesser, der er beskrevet i det fjerde spørgsmål fra den forelæggende ret, skal betragtes som selvstændige produkter.

20 Sagens øvrige spørgsmål må derfor besvares med, at foderblandingers indhold af kornprodukter i de forordningers betydning, der er nævnt i svaret på det første spørgsmål, skal bestemmes ud fra hver enkelt bestanddel i foderblandingen, der er fremkommet ved en fremstillingsteknisk veldefineret be- eller forarbejdningsmåde af korn.

Sagens omkostninger

21 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, der har afgivet indlæg for Domstolen, kan ikke godtgøres. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den nationale ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

kender

DOMSTOLEN (anden afdeling)

vedrørende de spørgsmål, som er forelagt den af Bundesfinanzhof ved kendelse af 12. maj 1981, for ret:

1. **Ved bestemmelsen af foderblandingers indhold af kornprodukter i Kommissionens forordninger nr. 661/72 og nr. 1121/72's forstand**

skal der alene tages hensyn til de i den fælles toldtarif indeholdte kvalitative kriterier, og ikke til fremstillingsmåden.

2. **Foderblandingers indhold af kornprodukter i de forordningers betydning, der er nævnt i svaret på det første spørgsmål, skal bestemmes ud fra hver enkelt bestanddel i foderblandingen, der er fremkommet ved en fremstillingsteknisk veldefineret be- eller forarbejdningsmåde af korn.**

Due Chloros Grévisse

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 1. juli 1982.

P. Heim
Justitssekretær

O. Due
Formand for anden afdeling

FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT P. VERLOREN VAN THEMAAT FREMSAT DEN 11. MARTS 1982 [1]

Høje Domstol.

1. Faktiske omstændigheder og præjudicielle spørgsmål

Den 27. april og 7. juni 1972 eksporterede firma Ludwig Wünsche & Co. (herefter benævnt Wünsche), indstævnte i hovedsagen, til Det forenede Kongerige nogle partier kornfoderblandinger. Da Det forenede Kongerige på daværende tidspunkt endnu ikke var tilsluttet Fællesskabet, kunne Wünsche for denne eksport ansøge om eksportrestitution med satser som fastsat i Kommissionens forordninger nr. 661/72 af 29. marts 1972 (JO L 79, 1972, s. 5) og nr. 1121/72 og 29. maj 1972 (JO L 126, 1972, s. 33). For at få udbetalt restitutionsbeløb indgav Wünsche ansøgning til Hauptzollamt Hamburg-Jonas, appellanten i hovedsagen, som bevilgede eksportrestitution med et beløb på 102 895,49 DM. Den nævnte foderblanding blev angivet at have følgende indhold:

»— 66 % bygmel, andet,
— 20 % skaller af byg, formalet,
— 12 % kartoffelstivelse,
— 1 % blandede, mineralske stoffer og
— 1 % melasse«.

Hauptzollamt kom imidlertid senere til det resultat, at grundlaget for restitutionsberegningen havde været fejlagtigt,

1 — Oversat fra nederlandsk.